

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
3069-11

meddelad i Stockholm den 24 maj 2012

KLAGANDE

Försäkringskassan
103 51 Stockholm

MOTPART

AA

Ombud: BB

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Göteborgs dom den 25 mars 2011 i mål nr 4337-09, se bilaga

SAKEN

Bilstöd

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avslår överklagandet.

Högsta förvaltningsdomstolen fastställer vad kammarrätten beslutat om sekretess.

Handlingarna i målet överlämnas till Försäkringskassan för en närmare prövning av AAs ansökan.

Dok.Id 119442

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

YRKANDE M.M.

Försäkringskassan yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen upphäver kammarrättens dom och fastställer länsrättens dom samt anför bl.a. följande.

AA kan under normala förhållanden med rullstol utan problem förflytta sig på egen hand och anlita allmänna kommunikationer. Samhället har blivit mer tillgängligt för funktionshindrade t.ex. genom ombyggnad av bussar. Det förhållandet att AAs rörelseförmåga och mobilitet kan komma att försämrans bör inte påverka bedömningen av hennes rätt till bilstöd (jfr FÖD 2410-1989). Sammanfattningsvis har inte AA väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand eller att anlita allmänna kommunikationer.

AA har inte hörts av.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Rättslig reglering m.m.

Av 1 och 3 §§ förordningen (1988:890) om bilstöd till personer med funktionshinder (FBF) framgår att personer med funktionshinder kan få bidrag för bl.a. anskaffning och ändring av vissa typer av fordon. Med person med funktionshinder avses enligt 2 § den som på grund av varaktigt funktionshinder har väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand eller att anlita allmänna kommunikationer.

FBF har upphävts men är enligt 1 kap. 3 § och 5 kap. 4 § lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken tillämplig i målet. En bestämmelse som motsvarar den i 2 § FBF finns numera i 52 kap. 2 § socialförsäkringsbalken.

Mål nr
3069-11

I den proposition som föregick FBF (prop. 1987/88:99 s. 13) framhålls att ett av syftena med bilstödet är att förbättra möjligheterna för funktionshindrade att delta i arbetslivet och att också i övrigt kunna leva aktivt, självständigt och oberoende. Vidare anförs bl.a. (a. prop. s. 17) att ett grundläggande villkor för att bilstöd ska kunna lämnas är att själva funktionshindret ger upphov till väsentliga förflyttningssvårigheter. En sådan situation uppkommer när den enskilde har väsentliga svårigheter att anlita allmänna kommunikationer. Det kan bl.a. gälla personer som vid förflyttning är beroende av olika hjälpmedel, t.ex. rullstol, bockar eller käppar.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

I målet är ostridigt att AA har ett varaktigt funktionshinder.

Av utredningen om AAs hälsotillstånd framgår att hon endast klarar att gå kortare sträckor och att hon inte bör överanstränga sin muskulatur, eftersom det skulle kunna leda till att hennes funktionshinder förvärras. Hon behöver därför rullstol vid förflyttning utomhus.

AA har uppgett bl.a. följande om sin situation. Hon klarar att själv köra rullstolen endast om det är bra väglag, annars behöver hon hjälp. Hon kan själv ta sig upp på den buss hon färdas med, men kan inte ta med sig någon tyngre packning. Hon har varit mycket aktiv inom olika idrotter och har tidigare tävlat på elitnivå. Innehav av en bil som är anpassad till hennes funktionshinder skulle göra det möjligt för henne att leva aktivt, självständigt och oberoende av andras hjälp.

AA kan inte anses ha sådana väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand som fordras för rätt till bilstöd. Frågan är då om hon har sådana svårigheter att anlita allmänna kommunikationer att hon ändå är berättigad till bilstöd.

Den som är beroende av rullstol får i allmänhet anses ha väsentliga svårigheter att anlita allmänna kommunikationer. Det gäller även med beaktande av den tekniska

Mål nr
3069-11

utveckling som förbättrat de allmänna kommunikationsmedlens tillgänglighet. Vad som framkommit om AAs funktionshinder och situation ger inte anledning att göra en annan bedömning i hennes fall. Överklagandet ska därför avslås.

Det bör överlåtas till Försäkringskassan att göra den närmare prövning som kan fordras med anledning av AAs ansökan.

Mats Melin

Gustaf Sandström

Annika Brickman

Helena Jäderblom

Christer Silfverberg

Jennie Wenneberg

Föredragande justitiesekreterare

Avd. 1

Föredraget 2012-04-18